

Mál nr. 12/2006

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar A
og
Vátryggingafélagið Y v/ ábyrgðartryggingar einstaklings.**

Umferðaróhapp á þjóðvegi nr. 1, Suðurlandsvegi í Rangárvallasýslu, þann 2.9.2005.

Gögn.

1. Málskot mótttekið, 24.1.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf Y, dags. 30.1.2006.
3. Bréf X, dags. 13.2.2006, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M ók bifreið sinni A austur Suðurlandsveg við Hestheima. Fór þá maður, B, ríðandi á hesti með aðra tvo hesta til reiðar yfir veginn. Skall B á öðrum hestinum sem B var með í taumi og varð að aflífa hann. Skemmdir urðu á framenda A. Bjart var af degi, þurrt og bjart, þegar óhappið varð. Umferð er sögð hafa verið mikil.

M kvaðst hafa séð B mjög snögglega koma ríðandi yfir veginn án þess að stöðva. Engin leið hafi verið að stöðva A eða sveigja undan vegna aðvífandi umferðar úr gagnstæðri átt áður en B fór inn á veginn.

B kvaðst hafa riðið yfir veginn og stefnt á reiðveg sunnan megin við hann. Hafi hann litið til beggja átta áður en hann hélt af stað, en enga umferð séð. Þegar hann hafi verið kominn hálfa leið yfir hafi hann séð B sem nálgadist hratt á mikilli ferð að honum fannst. Hann hafi reynt að hraða för sinni yfir veginn, en A hafi lent á hægri afturlöpp annars hestsins sem hann hafði í taumi. B kvað svæðið, þar sem slysið varð, vera mjög opið og ekkert sem hafi byrgt sýn.

Eitt vitni kvaðst hafa ekið Suðurlandsveg til vesturs skömmu áður en óhappið varð. Hann hafi séð mann, sem hann þekkti sem B, koma ríðandi eftir afleggjaranum frá Hestheimum og stefnt þvert yfir þjóðveginn. Þá hafi hann séð þrjár til fjórar bifreiðir koma á móti og hafi A verið fremst. Ökumaður hennar hafi ekki hægt á sér og fannst honum sem ökumaðurinn hafi ekki tekið eftir B. Jafnframt sýndist honum að B tæki ekki eftir umferðinni sem nálgadist. Vitninu fannst A hafa verið á mikilli ferð, en gat ekki sagt til um á hve mikilli ferð.

Álit.

Tjónið hlaut af notkun A og ber M sem ökumaður og eigandi bifreiðarinnar ábyrgð á því skv. 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Í tilviki því sem hér um ræðir má þó lækka bætur eða fella niður ef sá, sem fyrir tjóni varð af völdum bifreiðarinnar, var meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi, sbr. 3. mgr. sömu greinar.

B fór ríðandi áleiðis yfir Suðurlandsveg með tvo hesta í taumi án þess að hafa gert sér grein fyrir aðvífandi umferð fyrr en í óefni var komið. Umferð er sögð hafa verið mikil eftir veginum umrætt sinn sem að jafnaði er nokkuð hröð. Um það er ekki deilt að útsýn er þarna góð. B gætti ekki nægilega að umferð áður en hann fór yfir veginn, en slíkt var mjög brýnt einkum í ljósi þess að hann hafði tvo hesta í taumi. Verður óhappið rakið til þessa aðgæsluleysis B, sem verður að meta hér sem verulegt. Telst B vera valdur að tjóninu þannig að hann hefur fyrirgert rétti til bóta með vísan til fyrrgreindrar lækkunarheimildar í 3. mgr. 88. gr. ufl. Ósannað er samkvæmt

fyrirliggjandi gögnum að M hafi ekið hraðar en heimilt var eða aðstæður leyfðu. Ekki verður heldur séð að M hafi átt þess kost að afstýra óhappinu þegar B fór yfir veginn í veg fyrir akstursleið hans. Ber B því óskerta fébótaábyrgð á tjóni því sem varð á A við óhappið.

Niðurstaða.

B ber óskerta ábyrgð á tjóni á A.

Reykjavík, 24. febrúar 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.